

DE HUMILITATE, CAPITA C.

325

ἐφορῶν εἰς τὸ ἄποκολληθῆσαντα κύνειον, φλόγη ἄ
τὸ πῶμα. Φέρε δ' αὐτῶ καὶ μνήμην τῶν ἀμαρτη-
σάντων τῶν Κυρίων, καὶ ἀποκρίνον αὐτῶ ἀπο-
πέρων τῶν ἀπαποδοσίων· καὶ εἰάν σε ἀκούσῃ, κέρ-
δισας τὸ ἀδελφόν σου. Ἐάν δ' ἐπιμείνῃ τῇ αὐτῇ
γνώμῃ, καὶ ὑφ' ἑτέρων νεδεύμενος ἀπαύσαι, πᾶ
τὸ καταφρονήσεως ἔργα ἐπιτελών, τῆρι σαυτὸν ἀπὶ
αὐτῶ, ἀχόμενος περὶ αὐτῶ περὶ Κυρίου, καὶ τὸ
λέγοντα. εἰ δέ τις ἐχ' ὑπακούει τῶ λόγῳ ὑμῶν,
καὶ τὸ ἐπιτολῆς αὐτὸν σημαῖδε· καὶ μὴ σωμα-
ταμύνωσε αὐτῶ, ἵνα ἐντραπῇ. καὶ μὴ ὡς ἐχθρὸν
ἠγνῶσε, ἀλλὰ νεδεύετε ὡς ἀδελφόν.

A rans, sed ut praesentem juves, ut respi-
ciens ad pericula consequentia, fugiat lapsum.
Propone autem ei memoriam eorum, qui
Domino placuerunt, & discerne ipsi utrum-
rumque retributionem. Et, si te audierit,
lucratus eris fratrem tuum. Sin autem in
eadem voluntate atque opinione perstiterit,
& ab aliis admonitus non paruerit, ea pera-
gendo, quae contentionis sunt: subtrahe
te illi, fufis pro eo precibus ad Dominum,
B secundum eum, qui ait: Quod si quis non
obedit verbo vestro, per epistolam hunc nota-
te: & ne commisscaminum cum illo, ut con-
fundatur: & nolite quasi inimicum existi-
mare, sed corripite ut fratrem.

Matth. 18.

2. Thessal. 3.

ΚΕΦ. ΠΕ.

CAP. LXXXV.

Τὸ θεασάμενός ποτε ἕτερον ἐπιβάντα ἐπὶ
τελίω καὶ ἐν αὐτῇ πεσόντα εἰς θάνατον, ὃ
φλόγη τὴν τάλειν, ἵνα μὴ τῶ αὐτῶ περὶ πῶμα;
πῶμα;

Q Uis aliquando conspicatus alterum
in semitam aliquam ingressum, & in
illa periisse, non semitam illum
fugit, ne in eandem incidat calamitatem?

ΚΕΦ. ΠΣ.

CAP. LXXXVI.

Μὴ ἀπαταί, ἀδελφέ, χορτασῆς κοιλίας,
καὶ μὴ μεθύσῃς οἴνω, ἐν ᾧ ἔστιν ἀσωτία.
ὃ γὰρ ἐστὶ σοὶ κέρδος, εἰ μὴ τὸ ποιῆν τὸ θε-
λημα Κυρίου.

N E decipiaris, frater, saturitate ven-
tris, & noli inebriari vino, in quo
est luxuria: non enim tibi lucrum est, nisi
in perficienda voluntate Domini.

ΚΕΦ. ΠΖ.

CAP. LXXXVII.

Φύλασσε, ἀδελφέ, τὴν ἀγνείαν τῶ σώμα-
τός σου. εἰάν φυλάξῃς ἐν ἀγάπῃ Χειρῶν,
πάσας ἀρετῆς ἀπόλλυς δύνασαι καταρθῶσαι. τὸ γὰρ
ἀγιον Πνεῦμα τὸ ἐνοικῶν ἐν σοὶ, χαίρει ἐν σοὶ, ὅτι τὸ
καὶ τὸ Θεὸς θυμῶς τῇ ἀγνείᾳ, καὶ τῇ ὀρθῇ προαιρέσει.
καὶ ἐνὶ σὺ σε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν. Ταῦτα δ'
τὰ τρία ἔργα αἰετῶς κατῆρθωσαν ἀρετῆς καὶ
τὸ ἐνδέν ἀγνείας, ἐγκράτεια γαστρὸς, καὶ γλώσ-
σης, καὶ ὀφθαλμῶν χαλινοί. εἰάν οὖν τὰ δύο φυ-
λάξῃς, ὀφθαλμῶς δὲ μὴ φυλάξῃς ἔρεμυεῖς,
εἰ μὴ κρατήσῃς βεβήαν τῇ ἀγνείᾳ. ὡπερ γὰρ
ἀγνώστως συμπετεμμάτως ἀπλοῦσι πᾶ ὕδατα, ὅπως
καὶ ὀφθαλμῶς μετέωρος ἀπλοῦσι νῦν σώφρονα.
Ὅταν δ' ἐπὶ βρώσεως ἐπιθυμία ἀναβῇ ἐπί-
σε, εἰπέ τῶ λογισμῶν, λογισαὶ ὅτι εἰ ἀπῆλυσας
χρῆς τῇ βρώσεως ταύτης, ἔχῃ σημερινῶν ἀνε-
στη; Εἰ δ' καὶ λόγῳ ἀνωφελεῖ ἡ ἀπῆλυσῃ σοὶ
ἐπερωτήσῃ, εἰπέ τῶ λογισμῶν σου, λόγισον ὅτι
ἡδὴ ἐπῆρῶσας, καὶ ἀπεκρίθη σοὶ ὁ πλοῦσιον,
καὶ σίγα. Εἰ δ' ἐ μετεωρισμὸν ἡ ἀπῆλυσῃ σοὶ,
εἰπέ

S ERVA, frater, castitatem corporis tui:
quam si in caritate Christi custodieris,
omnem facile virtutem perfecte exercere &
assequi poteris. Nam qui in te inhabitat
Spiritus Sanctus, in te gaudebit, quod
templum Dei, puritate ac recta voluntate
adoleas; confortabitque te ad omne opus
bonum. Haec porro tria, instrumenta sunt
excolendis virtutibus, ac divinae puritati
perquam accommodata: temperantia ventris,
moderatio linguae, & oculorum frænum.
Si ergo duo servaveris; oculos vero non
custodieris, ne distraherentur: firmam casti-
tatem tenere nequibus. Quemadmodum enim
aquae ductus contractus deperdit aquas; ita
& oculorum distractio mentem castam de-
struit. Si quando autem edendi cupiditas
te invaserit, dic cogitationi: cogita, si
heri hoc te cibo refecisses, nonne hodie
jejunus surrexisses? Quod si tibi suggesterit,
ut res inutiles fesciteris, dic cogitationi
tuæ: puta jam te interrogasse, quodque pro-
ximus tibi responderit; & file. Quod si
evagationem mentis atque distractionem tibi
S f 3 fug-